

Sygn. akt VI Gz 331/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

SSO Renata Bober

SSO Marta Zalewska (Spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Marta Czajka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko: A. B. i V. B.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Krośnie Wydział V Gospodarczy, z dnia 29 czerwca 2018 r. sygn. akt V GC 573/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd umorzył postępowanie w sprawie na podstawie art. 182§1 k.p.c., wobec tego, że strona powodowa nie złożyła wniosku o podjęcie zawieszonego postępowania, w terminie 1 roku od daty postanowienia o zawieszeniu co miało miejsce w dniu 13.03.2017 r., zaś podstawą zawieszenia był art. 177§1 pkt 6 k.p.c. Wniosek taki strona w ocenie Sądu złożyła nieskutecznie, albowiem dopiero w dniu 22.03.2018 r.

W zażaleniu strona powodowa zarzuciła naruszenie przepisów postępowania tj. art. 182 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i przyjęcie, że jednoroczny termin liczy się od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, a nie od daty doręczenia ww. postanowienia stronie, co w konsekwencji prowadziło do błędnego ustalenia, że wniosek powoda o podjęcie postępowania i ustanowienie kuratora dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych został złożony po upływie ustawowego terminu. W oparciu o powyższe zarzuty strona powodowa wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o zasądzenie od pozwanych solidarnie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie podlega oddaleniu.

W okolicznościach niniejszej sprawy powód istotnie złożył wniosek o podjęcie zawieszonego postępowania po upływie rocznego terminu określonego w art. 182§1 k.p.c., wniosek taki zatem nie mógł wywołać skutków prawnych w postaci podjęcia postępowania, bez względu na to, że w dacie złożenia wniosku nie zostało jeszcze wydane postanowienie o umorzeniu postępowania.

Wbrew twierdzeniom skarżącego prawidłowo przyjął Sąd I instancji, że początkowym terminem rocznego okresu, po upływie którego sąd umarza postępowanie, jest data wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania, co wynika z brzmienia samego przepisu. Skoro bowiem termin ten liczony jest od daty „zawieszenia postępowania”, to skoro na mocy art. 360 kpc postanowienia stają się skuteczne z chwilą podpisania sentencji, a na podst. art. 396 kpc sąd może wstrzymać wykonanie zaskarżonego postanowienia, to oznacza, iż datą zawieszenia jest data podpisania sentencji. Ponadto argumentacja celowościowa skarżącego, by termin ten liczyć od daty doręczenia postanowienia stronie jest nietrafiona z uwagi, iż roczny termin jest na tyle długi, przy czym strona otrzymuje odpis postanowienia, z którego wynika data jego podpisania, że jest w stanie bez przeszkód odpowiednio wcześniej zauważyć upływ tego rocznego terminu, składając przed jego upływem stosowny wniosek o podjęcie postępowania. Pogląd, iż termin wskazany w art. 182§1 k.p.c. biegnie od daty podpisania sentencji jest też utrwalony w orzecznictwie (por. SN I Pz 9/17). W niniejszej sprawie zawieszenie postępowania nastąpiło na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Krośnie w dniu 13.03.2017 r. jako dacie podpisania sentencji, zaś wniosek o podjęcie zgłoszono 22.03.2018 r., zatem po upływie terminu rocznego. Umorzenie postępowania na mocy art. 182§1 k.p.c. stanowi w rozważanych okolicznościach ustawową i obligatoryjną konsekwencję nieusunięcia przyczyny zawieszenia w ustawowym rocznym terminie.

W konsekwencji zażalenie powoda jako niezasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397§2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2.(...)